

[Dagmar Mørk Jensen]

lade tingene udvikle sig naturligt, idet alle implicerede må bringes til at forstå, at det er hensynet til klienterne, der tæller højest. Som Dansk Sygeplejeråd udtrykker det: Det er ikke nok at trække på samme hammel. Man må også trække samme vej.

Det først fornødne må være en hensigtsmæssig struktur, så enhver syg behandles dér, hvor det er mest hensigtsmæssigt for patienten, og med det mener jeg i enhver henseende helbredsmæssigt og økonomisk for den enkelte og for samfundet. Nøgleordet her må være koordinering, koordinering mellem behandlingssystemet og som sagt mellem socialvæsenet og ikke mindst over til det forebyggende arbejde.

Udgangspunktet for Det Radikale Venstre for en overordnet sundhedspolitik vil derfor være en opprioritering af forebyggende arbejde under enhver form. Vi skal satse på sundhed først og fremmest og derefter på behandling. Behandlingen mener vi foregår bedst i et decentralt sundhedssystem bygget på lokale forhold, men naturligvis med bevarelse af de højt specialiserede hospitaler for de sjældnere tilfælde og med et smidigt system, der ikke hindrer behandling uden for eget amt, hvor det er bedst for patienten.

Vi må animere til alle tænkelige fremskridt for patienterne med forskning, med plejeforhold og med et klagesystem og erstatningslovgivning, der fremmer det, men vi må samtidig være på vagt over for de såkaldt amerikanske tilstande, der kan føre til det, man kalder defensiv medicin, altså sådan at lægerne viger tilbage for nye behandlingsmetoder af frygt for ansvaret.

Der må være større åbenhed over for de nye muligheder, så patienten oplyses om de muligheder og de risici, der er ved bivirkninger, og derefter må det være patienten, der har den afgørende indflydelse på, om behandlingen skal foretages. Jeg vil gerne tillade mig at citere Lægeforeningens formand, Jens Kristian Gøtrik, der udtrykker det på denne måde:

»Lægerne må acceptere at skulle dele interessen for fundamentale etiske problemstillinger i patientbehandlingen med borgere og politikere.«

Han konstaterer endvidere:

»Vi har ikke længere eneret på at behandle befolkningen for sygdom og smerte, men ser et alternativt, uautoriseret, privat behandlermarked vokse frem.«

Spørgsmålet for Folketinget må være, hvor frit spillerum de alternative behandlere skal have. Folk skal naturligvis have ret til selv at vælge, så længe de har mulighed for at vurdere eventuel risiko derved. Et af de områder, jeg tænker Folketinget nok bør til at se på, er akupunktur.

Der må skabes tryghed for, at forsøg foretages af hensyn til den aktuelle patient og ikke udelukkende af videnskabelige grunde, de kan være aldrig så seriøse. Afgørelsen om deltagelse skal ligge hos patienten. Men først og fremmest må det naturligvis oplyses, hvor meget man selv kan gøre med hensyn til levevis og adfærd for at sikre sig størst mulig sundhed.

**Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):**

Folketinget har i dag og i morgen besøg af Slesvig-Holstens Landdags præsident, fru Lianne Paulina-Mürl, og det er mig en stor glæde her fra Folketingets formandsstol at kunne byde landdagspræsidenten hjertelig velkommen. Slesvig-Holsten er som bekendt vor nærmeste nabo mod syd, og vi har derfor set frem til besøget. Vi håber, at præsidenten må få nogle udbytterige dage i Danmark. Hjertelig velkommen!

(Medlemmerne påhørte stående formandens velkomstord).

**Birgith Mogensen (CD):**

Sundhedsministerens redegørelse er en god, bred oversigt, der i store træk belyser hele spektret inden for syge- og sundhedssektoren. CD er meget tilfreds med, at sundhedsministeren prioriterer forebyggelse af sygdom meget højt. Det er min opfattelse, at vi ad den vej kan reducere både lægebesøg, sygehusindlæggelser og behandling væsentligt. At vi ikke skal forvente store resultater på kort sigt, det siger sig selv, men på længere sigt vil fremtiden måske og forhåbentlig kunne mindske sygehusvæsenet i alle led ret betydeligt. Grundsætningen »det er lettere at forebygge end at helbrede« vil uden tvivl kunne omsættes til realiteter, hvis vi griber de sundhedsfremmende foranstaltninger rigtigt an.

At nøgleordet hedder oplysning, oplysning og atter oplysning, hersker der ingen tvivl om. Det højest opnåelige vil være at gøre hele befolkningen til forkæmpere for sundhed. At leve